

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nevarnost ob nemško-slovenski meji.

Iz slovenskih gor, 23. maja.

V minolem stoletju šele so pokopali zadnjega Slovence v okolici mesta Gradca, katero se zdaj tako ponosno imenuje „die allerdeutsche Stadt“.

V sredini tega stoletja živelo je še blizu Lipnice več slovenskih rodbin, katere so tudi še slovenski govorile.

In danes?

Danes prodirajo Nemci povsodi že preko mej, katere je narava sama postavila, preko Mure in bregov proti zapadu. Slovenci so pozabili čuvati te naravne meje.

Evo vam zato novega dokaza.

Sv. 11j, prva slovenska občina od Spielfelda proti Mariboru, izgubila je pred nekaterimi dnevi slovenski občinski zastop; glasoviti Pistor postal je župan tej občini in ob njem nje častni občan. Še pred tremi leti imeli so Slovenci pri volitvi za drugi razred 11 glasov proti 10 nasprotnim, letos pa so imeli nasprotniki že tri glase večine.

Nemci kupujejo ob meji posestva, pojedini, pa tudi s pomočjo društva „Südmark“. Postopajo po gotovem načrtu in delajo vstrajno.

Slovenci po slovenskih gorah in oni v Mariboru se za vse to ne zmenijo, sicer bi vsaj poskusili nevarnost odvrniti.

Ko so prekoračene naravne meje mej nemškim in slovenskim Štajerjem, se nemška povodenj ne bode dala več zaježiti. Slovenci, če jim je do obstanka, bodo morali postati energični čuvaji mej. V Mariboru se bode moralo oživiti društveno delovanje, katero se bode moralo raztezati posebej na kraje ob meji. Tudi društvo, podobno „Südmark“, se bode moralo čim prej osnovati, ker so posamezne sile preslabe in ne zadostujejo v taki borbi za obstanek. Pritisk od strani Nemcev pa bode postajal vedno hujši, vedno močnejši, ker se bode mesto Maribor odsihod, ko dobi novo sodišče, ko se v njem naseli

več uradnikov, in ko se zvežejo slovenske občine okrog in okrog še tesneje z Mariborom, še hitreje razvijalo in bode še mogočnejše uplivalo na okolico.

Pri Sv. 11ju smo imeli še letos v peti kuriji 9, in v četrti kuriji 11 slovenskih volilnih mož. Kaj pomeni izguba take občine za nas, to si more vsak izračunati!

Kako hitro se občina izgubi, kaže ta izgled. Ta uspeh pa je Pistor le s tem dosegel, da je pokupil s pomočjo „Südmark“ nekaj posestev za Nemce.

Ali bode to Slovence vzbudilo?

Orzavni zbor.

Na Dunaju, 24. maja.

Opozicija nadaljuje boj proti vladi in proti večini z vso energijo ter misli, da z obstrukcijo primora vlado, odložiti državnozbornsko zasedanje vsaj do jeseni. Večina zahteva, naj se zasedanje nadaljuje, ker ve, da bi opozicija smatrala preložitve zasedanja za uspeh svoje taktike, kar bi jej pri volilcih samo koristilo, in za kapitulacijo vlade. Nemci upajo, da se v slučaju preložitve zasedanja začne pogajanja mej njo in vlado in da dosežejo porazumljenje.

Z obstrukcijo more opozicija res doseči, da zastane parlamentarno delovanje, in mogoče je tudi, da se zasedanje v kratkem odloži do jeseni, zlasti ker po neuspehu pogajanj radi kvote vlada na pogodbo z Ogersko nanašajočih se predlog ne predloži že zdaj, nego šele na jesen.

A tudi če vlada zaključi sedaj zasedanje in se začne pogajati z Nemci, ni upanja, da se kaj doseže. Badeni je v svojem govoru vladresni debati v gospodski zbornici rekel, da želi, naj bi se jezikovno vprašanje uredilo zakonitim putem. Čehi, kakor znano, zastopajo načelo, da je to stvar češkega dež. zbora, ne državnega zbora ter odbijajo odločno predlog, naj se jezikovno vprašanje reši v parlamentu, češ, Dunajčanje, Tirolci in Labi nimajo

nič odločevati o uredbi jezikovnega vprašanja na Češkem. A če bi Čehi tudi privolili, da se v drž. zboru sklene ta zakon za vso državo, kar moramo zahtevati zlasti mi Slovenci, se Nemci z njim ne bodo zadovoljili. Tak zakon bi se moral naslanjati na člen XIX drž. osnovnih zakonov, moral bi zagotoviti popolno ravnopravnost vseh narodov, take ravnopravnosti pa Nemci nečejo. Nemci nečejo biti ravnopravni s Slovani, ampak hočejo vladati in gospodovati. Po nemških nazorih se jim stori kruta krivica, če se zahteva, naj nemški uradnik v Hebu zaa tudi češki, popolno pravilno pa se jim zdi, da mora uradnik v češkem Přibramu ali v češki Časlavi znati nemški. To je tista točka, ob kateri se morajo razbiti vsa pogajanja. Nemci bočejo najprej, naj se razveljavijo jezikovne naredbe za Češko in Moravsko, češ, da se je z njimi zgodila nemškemu življu krivica, a to je ob sebi umevno, da obsežajo te naredbe minimum tistega, kar Čehi zahtevajo, da je torej popoleoma prazno mnenje, da bodo Čehi le za las odnehali.

Naj se torej zgodi karkoli, naj vlada preloži zasedanje drž. zbora ali ne, boju ne bo konec, dokler Nemci ne odnehajo, in dokler ne spoznajo, da se samo na podlagi popolne ravnopravnosti doseže mir.

Za današnjo sejo vladalo je v najširših krogih veliko zanimanje. Splošno se je pričakovalo, da se bodo viharji prizori, kateri so nastali v zadnji seji, danes ponavljali. Vsled tega so bile galerije vse prenapolnjene, v ložah na prvi galeriji se je zbralo celo mnogo aristokratskih dam, pred zbornico pa je nastala taka gneča, da je policija le z veliko težavo napravila red.

Hrupnih prizorov je bilo še preveč. Opozicija je nadaljevala obstrukcijo in to prav uspešno. Našla je novo sredstvo, da vodi obstrukcijo, in sicer popolnoma legalno sredstvo, katero jej je dal opravljenik. § 71. B opravljenika določa, da se zbornici došle peticije morajo doslovno prečitati, ako kateri

LISTEK.

Vaški svetnik.

(Humoreska. Spisal Svatopluk Čech.)

(Konec.)

Ko je Liduška prečitala nekaj stranij, prenehala je mahoma kar sredi vrste ter sredi najzanimivejše povestice. Boječe se je ozirala na vse strani, kot da hoče raz obrazu svojih poslušalk čitati odobravanje svojega početja. A sedaj se je šele uverila, zakaj so pustile nje sestre brezbožno čtivo tako dolgo v njenih rokah, zakaj jej že zdavna niso velele, naj preneha. Duraška je spala, kot pri vsakem shodu, Žafranko je sentimentalno pisana knjiga popolnoma omamila, devica Urška pa je z glavo, na steno naslonjeno ter — ako mogoče — s še bolj rudečimi lici in nosom sladko snivala o sladkem vinu, kateri je brezdvomno liki rožnati megli obdajal nje čute. Trepalnice stare Barbare so se zaprle; menda je tudi spala, dasi so nje suhotni prsti še vedno prebirali jagode rožnega venca.

Liduška je torej porinila knjigo od sebe. Saj se je tudi lojena sveča baš poslednjikrat zasvetila. V sobi je zavládala tmina. Le v kotu pred podobo svetega Fabijana je gorela večna svetilka, katera je svetila samo toliko, da je bilo videti obrise podobe ter na njej brado, konec nosa in očesno belino svetnika.

Dekle je uprlo svoj pogled v okno. Tam mej

temnimi drevesnimi vejami so migljale svitla zvezdice. Nagnila je svojo glavico na dlan roke; nje prsa pa so se lahno dvigale vsled nekega, doslej ji neznanega, bolehtnosladkega hrepenenja...

Zdajci je planila prestrašena pokonci. Ob oknu je opazila temno, stožcu podobno senco. Okno je moralo biti le na videz zaprto, kajti nakrat se od zvonjav otvorilo, in trikotna senca se je počasi pomikala notri ter se spela že prav do tal sobe...

V največjem strahu je potresla Liduška devico Urško, ta je na pol zbujena sunila ob Duraško, katera je skušala zopet Žafranko, kateri so služile roke za blazino, vzbuditi iz spanja. Liduška pa je šepetala: „Glej tam!“ In v kratkem so bile vse oči obrnene proti oknu... Črna senca se je odmikala od okna proti zbranim ženam. Bila je to vsekakor majhna moška postava. Kar se je zasvetila luč pred njo, in pobožne sestre so kričale začudenja, ko so zagledale pred seboj svojega mojstra in gospoda, stoječega na prstih in držčnega prst jedne roke na ustih, dočim je tiščal v drugi svetilnico, katero je vzel izpod svojega plašča... Tudi poteze Fabijanovega obraza so izražale veliko začudenje. Kot da ga je strela zadela, se je nekoliko zabrnil, roki sta mu omahnili, svetilka pa je padla na tla. Ko jo je zopet dvignil, je bil njegov obraz — morda ker se je globoko sklonil — temno rudeč, izražal pa ni več strahu, temveč le veliko zadrego.

„Jej, ste se li že vrnili z romanja?“ je vpra-

šala za malo časa devica Urška, katero je strah najprve minul.

„Hm, dà, z romanja,“ je odgovoril Fabijan. Ta „hm“ je bil v njegovem gladko tekočem govoru nekaj nenavadnega.

„Skozi okno?“

„Dà, skozi okno. Vrata so bila zaklenjena.“

„Pa kaj se vam je pripetilo? Ali vas je morda kdo okradel?“

„Okradel? Hm, ne...“ In umolknil je. A kmalu se mu kakor blisk zasveti rešilna misel v glavi. Vzravna se pokonci. Raz njegov obraz pa je mahoma izginila dosedanja zadrega in z očmi, obrnjenimi proti nebu, je jel razločno ter glasno govoriti: „Po poti sem se spomnil, da sem pozabil svetilko svetega Fabijana napolniti z oljem. Strašna misel, da bi bil svetnik vsled moje nebriznosti brez luči, me je gnala nazaj.“

In v dokaz resnice svojih besed je stopil k podobi sv. Fabijana ter prilil v svetilnico olja.

Društvo svetega Fabijana obstoja še do današnjega dne, in črevljar-krpar Fabijan je njegovo sveto središče. V svoji svetosti pa je napredoval toliko, da ne omenja nikdar več one povestice o gospodu kaplanu, niti o Bjetuški Jasmysovi, vsled česar naj jo i jaz zamolčim, dasi je to za pisatelja zares veliko samozatajevanje.

Jedina Liduška je zapustila pobožno družbo ter zapisala svojo dašo — hudiču. Poročila se je namreč z brhkim lovcom.

poslanec to zahteva, in zbornica njegovo zahtevo podpira. Zbornici je doslej došlo 318 peticij zoper jezikovne naredbe, in opozicija je pri vsaki peticiji predlagala, naj se doslovno prečita, zajedno pa zahtevala, naj se o njenem predlogu glasuje imenoma, pred glasovanjem pa naj se pretrga seja na deset minut.

In ta igra je trajala več ur. Seji je mesto obolelega Kathreina predsedoval najprej Abrahamowicz, potem pa dr. Kramš, kateri je vodil razprave jako spretno in energično. Naposled se je dr. Kaizl oglasil zoper interpretacijo opravnika, po kateri je omogočeno to zavlačevanje razprav, in zahteval, naj predsednik vpraša zbornico, če zmatra to interpretacijo za pravilno. Hurovsko vpitje nemških opozicionalcev je bil odgovor na ta predlog. Gross, Schönerer, Hofmann-Wellenhof in Menger so dokazovali, da Kaizlov predlog nasprotuje opravniku, in niso hoteli pripustiti, da bi ga podpredsednik dr. Kramš dal na glasovanje. Razgrajali so in se tako surovo obnašali, da je podpredsednik moral sejo pretrgati.

Po preteku 10 minut je prevzel predsedstvo Abrahamowicz, kateri je povdarjal, da je njegova dolžnost, vprašati zbornico, kako tolmači opravnik, ako ima sam pomisleke, in zahteval, naj se o Kaizlovem predlogu glasuje.

Glasovanje se je vršilo navzlic divjemu kričanju opozicije. Abrahamowicz je konstatiral, da je zbornica odobrila Kaizlovo interpretacijo po kateri odpade pavza 10 minut. Nemci so jeli po mizah razbijati in kričati na vse grlo. Predsednik je določil da pride na vrsto glasovanje o priobčenju neke peticije v stenografskem zapisniku, in zapisnikar Horfca je začel čitati imena. Nemci pa so se vsuli okrog mize predsednikove, razbijali in tulili, trgali stenografom stenogramne iz rok, metali papirje, in kar jim je še prišlo v roke po tleh, tolkli z nogami ob tla in sploh razgrajali na vso moč. Nacionalcii so v tem kričali: „Abzug Badeni!“ „Ven z Badenijem!“ in konec je bil, da se je moralo predsedstvo udati terorizmu. Podpredsednik je predlagal, naj se samo rešijo poročila o podporah po ujmah poškodovanim okrajem, in ko se je to zvršilo, je zaključil sejo ter prihodnjo sejo določil za sredo.

Ti škandali so bili še dosti večji, nego škandali v zadnjih sejah. Furor teutonius, kateri prešinja nemške poslance, pa valic temu ne užene večine. Naj Nemci la razgrajajo. To je najboljša sredstvo, da ž njim uničijo sedanji parlament in da pokopljejo sami sebe!

Slovanskega življa na Primorskem boj za obstanek.

(Dalje.)

Vprašanje, katero razpravljamo danes, je samo majhen del velikega vprašanja. Naj ne pričakuje gospoda na levi, da se lotim danes njihovih idejlov, katerih ni tu, nego so jih pustili v Trstu. O tem sem prepričan po nekem listu, ki je Vaše glasilo par excellence. Vaše vzore puščam torej v miru, govoril bom pa o nekem vzoru, ki je naš in avstrijske monarhije.

Kraj, radi katerega se gre, je le majhen del velikega kompleksa dežel, ki leži mej Zemunom in mej gornjim in dolnjim delom Soče. Predstavite si, gospoda, to črto iz kakega zemljevida in predočite si tudi, kolike važnosti je za našo državo! Usoda, zgodovina in narodi, stanujoči ondi, so določili, da ne sme izgubiti monarhija na tej črti niti kosca, in da ji je tistišče gospodarskega, političnega in narodnostnega dela. Italija in Nemčija nam stojita nacionalno nasproti. Na severno-vzhodni strani imamo velikana, da bi bilo blazno misliti od naše strani na kako akcijo. Le na omenjeni črti bi mogla Avstrija vršiti svojo zgodovinsko misijo.

Toda kaj vidimo, gospoda moja? Žal, da vidimo — o tem bi morali govoriti tudi v Pešti —, da se prebivalstvo, katero v teh pokrajinah stanuje, gospodarsko sistematično uničuje, da se v narodnem oziru v vseh svojih težnjah odrija, in sicer v onostranski državni polovici še bolj nego v tejstranski. Mi vidimo, da se narod, kateremu so tudi najvišji krogi že priznali važnost, zvestobo, vdanost do države in do cesarske hiše, da se ta narod korak za korakom zepostavlja. V vzhodni državni polovici pritiskajo Hrvate — to povem naravnost, ker je znano in resnično — s pretvezo, da teče na Dunaj, v tej polovici pa stiskajo Hrvate in Slovence s pretvezo, da teče na ono stran. Kaj torej preostaja? Gospoda moja, vpeljite konstitucionalne razmere,

dajte nam gospodarsko, narodnostno in politično svobodo, vsaj v toliko, kolikor dovoljujejo državni temeljni zakoni! Druzega ne zahtevamo. Ako nam daste to, potem dobimo temeljne uvete za svoje narodno življenje in za naš napredek.

Kar je več, so idejali. (Obrnjen k Italijanom.) Ne dotikam se Vaših idejlov, toda, gospoda, ne smete nam očitati denunciranja, ker tega nismo nikdar storili, niti storiti hoteli. Ako bi bile take denunciacije sploh potrebne, zdvomili bi nad vladjo. Da navajamo nekatera dejstva, storimo zato, ker je vse politično stremljenje Vaše stranke obrnjeno — odkar obstoja konstitucija — na to, da zaterete zadoje sledove slovanskega življa v Primorju (Tako je!), da poitalijančite to deželo (Prav res!), da bodo mogli vsaj Vaši sinovi nekega lepega dne reči: Zjedijeni hočemo biti s svojo rodno državo! (Živahno pritrdjevanje.)

Ker nas nihče več ne brani, lotili smo se tega, morda poslednjega parlamentarnega sredstva v samooobrambo.

Dajalo se je, da mora vlada krivce zlodejstev kaznovati. Jaz sem Vam dokazal, kdo so ti krivci. Ako hočete prave krivce kaznovati, potem morate velik del občinske administracije v Istriji, vse one administracije, katere so v italijanskih rokah, razpustiti (Bravo!), jih nsdomestiti z nepristranskimi možmi in dati zakonu moč in pravico.

Namigavalo se je — in to dosti očitno —, da so krivci tu, na desni. Toda ne, gospoda, nikakor ne! Ako visoka zbornica kaj verjame moji častni besedi, tedaj Vam zatrjujem s svojo moško besedo, da nisem niti jaz, niti kak naš strankar v Istriji ničesar zakrivil od vsega onega, kar se je zgodilo v poslednjih dneh.

Jedno nalogo sem si pa vendar naložil, to je resnica, to namreč, da se je oborožena množica pred Porečem ustavila, ne da bi bila šla v Poreč, nego da se je pokorčani volitvi mej klici: „Živio Franjo Josip, Živila kuća avstrijska“ v popolnem miru razšla domov. (Bravo!) To svojo nalogo sem izvršil (Pohvala), toda nikar ne mislite, da bom to nalogo Vaši stranki in Vašim ljudem na ljubo vedno izvrševal, dogoditi se more prav nasprotno! — Da bi dokazali našo namišljeno predrznost in hudobnost, kazali so nekateri na poslednje dogodke v legitimacijskem odseku.

V legitimacijskem odseku pa so se ravnali po tem, da so bile izročene primorske volitve v roke takim gospodom, ki so zmožni obeh deželnih jezikov, v katerih so sestavljeni dotični akti. In baš dejstvo, da se gospodje Italijani in njihovi zavezniki toli togote, ker sta izročeni volitvi gosp. posl. Hortisa in Mauronerja meni, g. posl. dr. Bartolija pa g. tovarišu dr. Ferjančiču, baš to kaže, da gospodje nimajo čiste vesti. Ne! Njihova vest glede verifikacije volitev ni čista, in ne more biti čista, saj so nam v deželni hiši Poreča že čestokrat dokazali, da so jednoglasno izvolitev, proti kateri ni bilo nobenega utoka, jednoglasno uničili. (Čujte, čujte!) Tak dokaz ste podali nedavno tudi v Trstu, kjer ste tudi skoro jednoglasno izvolitev posl. Nabergerja navzlic predlogu komisije, in potem celo z glasovi iste komisije zavrgli. (Čujte!)

Dà, tam gojite svoje idejale (Živahno pritrdjevanje in ploskanje na desni), tu pa teh idejlov ne morete kazati, ker Vam, tudi če bi bili mi v manjšini, tega ne bi dovolili zastopniki drugih narodov.

Z one (leve) strani se nam je stavilo vprašanje: Kdaj so italijanski duhovniki izrabljali cerkev in leco kot agitacijsko sredstvo? Kdaj? Odkar so nastavljeni mej slovanskim narodom. Zdi se mi, da častiti g. dr. Rizzi ni dobil v roko vseh del, tiščih se naše ožje domovine, ko je še študiral v kolegiju. Vendar pa bo menda pozna velikanško delo Farlatija „Illyricum sacrum“. Tam se more prepričati, da je bilo pred 250 ali pred več leti v jedini vladikovini Poreč-Pulj nekaj župnikov, kjer je bila liturgija rimsko-katoliških prebivalcev slovanska. Dandanes ni nobene take župe. Lica in cerkev se že stoletja izrablja v agitacijske in politične namene.

Dalje so nas vprašali: Kdaj so bili Italijani nevarni tuji posesti, kdaj so rezali trte? Na to sem že odgovoril. Navedem pa tudi lahko nekaj izglede iz novejša dobe, in zato prosim č. g. kolego Pferscherja, da izpremeni svoje nazore o naših agrarnih odnošajih. Ni mu zameriti, da odnošajev naše male zemlje ne pozna dosti, saj tudi jaz ne poznam njegove domovine dovolj. A res ni, da so hrvatski kmetje v Istriji koloni italijanskih veleposestnikov. Ne. Vsaka družina sicer nima veliko zemlje, več pa

kamenja, a vsak ima vsaj nekaj, kjer more saditi svoje trte, katere morejo porezati Italijani. (Veselost. — Govornik navaja nekaj slučajev in imen.)

Posl. dr. Rizzi je mej drugim trdil, da ni bilo proti hrvatski čitalnici v Pulju nobene demonstracije. Gospoda! Otresel se ga bom najlažje, ako mu v tem slučaju pošteno priznam, da ima prav. Demonstracije proti čitalnici res ni bilo, pač pa je bilo mnogo demonstracij. (Veselost.) Dogodile so se lansko leto v mesecih avgust in september, dogajajo pa se take demonstracije navadno takrat, kadar ima čitalnica kako veselico. Tekom zadnjih volitev so se uprizarjale čisto take demonstracije, istega dne pa, ko je bil izvoljen g. posl. dr. Rizzi, se je izpremenila demonstracija v blokado čitalnice. (Čujte!) Mene ni bilo v čitalnici, ker sem v takih slučajih previden. Tistega večera sem zaprl vrata svojega stanovanja ob 1/8. uri zvečer, ne morda iz strahu — kar se je lahko mislilo — saj bi se bil sicer odpeljal v Volosko k svoji družini, kakor je zapustil Pulj tudi prečastiti podesta, ne, zaprl sem se zato, ker me je policija opozorila, da bi bilo prav, če se ne prikažem na ulico. (Čujte!) (Konec prih.)

V Ljubljani, 25. maja.

Vlada in adresa. Sedaj še ni nobene jasnosti o tem, kakšno stališče zavzemlje grof Badeni proti adresi. Letošnja adresa je v marsikaterem oziru tako znamenita, da bi nekako bilo zanimivo vedeti, kakšno stališče proti njej zavzemlje vlada. V odseku so nekateri levičarji o tem že zahtevali pojasnil, a vlada le molči. Najbrž si grof Badeni sam ni prav na jasnem. Za daleč segajoč federalizem najbrž vlada ni, in se boji s svojimi pojasnili potisniti desnico od sebe, katero sedaj toliko potrebuje. V zbornici poslancev pa najbrž ne bode treba dajati vladi pojasnil glede adrese, ker prave adresne debate najbrž ne bode.

Krščanski socijalisti so začeli neko agitacijo proti obstrukciji mej nemškim prebivalstvom. Delujejo na to, da bi občine in društva izrekli svoje priznanje politiki dunajskega mestnega zastopa, ki se je odločno izrekel zoper jezikovne naredbe, hkrati pa obsodil obstrukcijo. Liberalni in narodni Nemci se že boje te agitacije, ki jim utegne pri prebivalstvu izpodkopati zaupanje. Marsikaj kaže, da je grof Badeni skrivaj dogovorjen z dr. Luegerjem, da mu bode ta pomagal uničiti liberalne Nemce. Krščanski socijalisti so pokazali, da izvrstno znajo izpodkopavati tla liberalcem.

Z volitvami za deželni zbor more hrvatska opozicija biti še precej zadovoljna. Njeno število v novi zbornici se je skoraj potrojilo. Da so se volitve brez pritiska vršile, bila bi gotovo vladna stranka pogorela. Le v Zagrebu opozicija ni imela sreče. Jeden mandat bi jej bilo mogoče pridobiti, da je složna nastopila. Ker pa sta bila dva opozicijska kandidata, je zmagal vladni privrženec. Pri volitvah so se godile od vladne strani velike nepravilnosti, kar je dalo povod raznim pretepom in pobojem. Vlada je že naprej slutila, da narod povsod ne bode maral mirno gledati krivic in je zatorej bila razposlala vojakov na vse strani. Volitve so se torej vršile v senci bajonetov. Velike izgube vladne stranke so hud udarec za bana. Na Dunaju in v Budimpešti bodo spoznali, da banova politika na Hrvatskem nima tacihi uspehov, kakor jih je slikal sam ban.

Turške izredne čete se vračajo z bojišča. To so največ vojeviti Albanci, s katerimi so oblastva imela neprijetnosti pri njih odpravljanju na bojišče, vojaško poveljništvo pa na bojišču. Ko so odhajali na bojišče, so po vseh mestih, skozi katera so šli, morali ukreniti posebne naredbe, da niso jeli pobijati in moriti. Še večja nevarnost je pa sedaj, ko pribhajajo z bojišča. Če tudi k zmagam niso dosti ali nič pripomogli, vendar so sedaj na to zmago silno ponosni, in se je jako bati, da začno kakšno klanje kristijanov, predno se razidejo, ako oblastva ne ukrenejo najstrožjih naredb. Nevoljni so izredni vojniki že zaradi tega, ker na bojišču niso imeli dosti priložnosti za ropanje.

Nevarnost za društveno svobodo v Prusiji še ni odstranjena. S tem, da je odsek odklonil najvažnejši določbi vladne predloge, še ni dosti doseženega. Nazadnjaki še vedno upajo, da zmagajo. V pruskem deželnem zboru so zanje razmere ugodnejše, nego v nemškem državnem zboru. Večina je odvisna od kakih 8 glasov. Če zbornica poslancev vzprejme načrt, kakor ga je predelal odsek, ga bo gospodska zbornica vrnila zbornici poslancev v vročem poletju, ko vedno pri sejah manjka več poslan-

cev. V takem slučaju je mogoče, da se za vladni načrt dobi večina.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. maja

— (Nekoliko pojasnila bi bilo treba! „Slovenčev“, sicer jako marljivi državnozbornski poročevalec piše v sobotnem svojem članku: „Adresa je poskus močiji, ki se z elementarno silo bojujejo za prvenstvo, za vodstvo v državi, je boj umirajočega centralizma proti avtonomiji dežel in narodov, kajti avtonomija dežel vodi polagoma do avtonomije narodov.“ Nam se to ne zdi prav verjetno, da bi avtonomija dežel vodila do avtonomije narodov; narobe, avtonomija dežel more postati narodnim manjšinam silno nevarna, ako se prej ne zagotovi njih ravnopravnost. Hvaležni bi bili „Slovenčevu“ dopisniku, ko bi nam pojasnil svoje nazore, saj o tem ni dvoma, da je postalo vprašanje o avtonomiji dežel jako aktuvelno.

— (Iz c. kr. mestnega šolskega sveta.) O redni seji c. kr. mestnega šolskega sveta z dne 19. t. m. smo dobili sledeče poročilo: Potem, ko proglasi predsednik sklepčnost in pozdravi navzočne člane, poroča zapisnikar o došlih tekočih stvareh in pove, kako so bile rešene. Sklene se, da je pustiti na ogled poslano Koprivnik Majcuovo: „Začetnico za slovenske šole“ krožiti krog vodstev vseh tukajšnjih javnih in zasobnih ljudskih šol. — Učiteljici Franji Zemše na mestni dekliški osemrazrednici se pripozna III. službeno-starostna doklada od 1. maja t. l., kateheto Ivanu Smrekarju na II. mestni dekliški petrazrednici in na mestni dekliški osemrazrednici pa II. službeno-starostna doklada od 1. marca t. l. Sklene se priporočiti jednega mestnega učitelja pri veleslavnem deželnem odboru za podporo glede obiska drugega rokotvornega tečaja na Dunaji o prihodnjih velikih počitnicah; drugega učitelja pa visokemu c. kr. deželnemu šolskemu svetu za podelitev Metelkove ustanove. Visokemu c. kr. deželnemu šolskemu svetu se imajo predložiti nasveti, kako bi bilo zdanjim razmeram primerno šoli in šolskim oblastvom skrbeti za pravno zanemarjene otroke in odstraniti nedostatke v tem pogledu. Na znanje se vzame, da se bo letošnja okrajna učiteljska konferenca za nemške ljudske in meščanske šole vršila v soboto dne 10. julija t. l. ob 8. uri zjutraj v telovadnici I. mestne deške petrazrednice.

— (Vera in kupčija.) Imeli smo že večkrat priliko povedati, da obsojamo vsako zlorabo verskih čutil, bodisi v politične ali v osebne namene; a navzvenost škandalozno se nam zdi, ako celo židje špekulirajo na katoliško veroizpovedanje našega naroda. Zavarovalnica „Franco Hoegroise“, katera je v židovskih rokah, nabija na hiše svojih zavarovancev tablice, na katerih je naslikana — Mati božja! Tudi „Unio catholica“ ima menda jednake tablice. Tako počenjanje upliva naravnost demoralizirajoče na ljudstvo in je že zategadelj ostro obsojati. Realnost je boljše priporočilo, kakor tako sleparjenje s podobnicami!

— (Jour fixe „Sokola“) ki je bil določen za jutri sredo, se je preložil na soboto dne 29. t. m.

— (Št. Jakobsko Trnovska ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) priredi dne 20. junija t. l. vrtno veselico pri „Letyju“ z raznovrstnim vzporedom. Naj blagovolijo tedaj druga društva na to prijavo ozirati se, da ne bode na jedni in isti dan nepotrebna veselilna konkurenca. Namen veselice je ob sebi umevno na korist glavni družbi. Natančni vzpored prijavimo pravočasno. Za sedaj le omenimo, da je sodelovanje slav. vojaške godbe zagotovljeno, in da se novovoljne odbornice po možnosti trudijo za občno zadovoljnost veselilnih gostov. Ob ugodnem vremenu preloži se veselica na dan 4. julija t. l.

— („Slovensko planinsko društvo“) napravi izlet k Sv. Joštu, kateri se dosedaj radi neugodnega vremena ni vršil, na praznik dne 27. t. m., odhod zjutraj ob 7. uri iz Ljubljane. Izletniki peljejo se do postajice Sv. Jošt. Od tod do vrha je jedno uro hoda. Ob 10. uri bo za izletnike maša. Po maši pregled krasnega razgleda in okolice. Ob 12. uri kosilo, za katero je skrbnjeno. Po kosilu prosta zabava. Kakor se čuje, udeležiti se izleta kvartet „Mirija“, kar obeta mnogo užitka in zabave. Povrat od Sv. Jošta je poljuben. Prvi (popoldanski) vlak odhaja od postajice Sv. Jošt ob 3. uri 50 min., večerni pa ob 8. uri. Prvi dospje v Ljubljano ob 5. uri, drugi ob 9. uri zvečer. Na svidenje, planinci in njih prijatelji, toda le ob ugodnem vremenu!

— (Na c. kr. ženskem učiteljskišou) se začne izpiti za otroške vrtnarice in za učiteljice ženskih ročnih del dne 21. junija t. l.

— (Pri II. narodni dirki I. hrv. bicikl. društva.) katera se je vršila v nedeljo v Zagrebu,

bili so odlikovani tudi 3 člani „Kluba slov. biciklistov Ljubljana“, in sicer so dobili gg. Zmag. Bohinec 1 prvo in 2 drugi, Drag. Bohinec 2 drugi in 1 tretje, in Fran Jarc 1 drugo darilo.

— (Obrekovanje ljubljanske policije.) Zakotni duozjski list „Wiener Aug. Zeitung“ objavlja v današnji svoji številki pod senzacijskim napisom „Die Brutalität der Ljubljauer Polizei“ dopisilo, v katerem je res iz muhe napravil slona. Poroča, da je neki redar prijel 72letno, blazno žensko, jo uklenil, da je imela rane, in hotel odgnati na policijo, a razburjeni ljudje, da so posredovanjem drugega redarja žensko oprostili, na kar je prvi redar moral zbežati. Natančne poizvedbe so dokazale, da je to nesramno pretiranje. Neki redar novinec, civilno oblečen, je te dni ustavljal staro žensko, ker je videl, da prosjači od hiše do hiše. Ženska mu je odgovarjala posvsem zmedeno in ni hotela imenovati svojega imena. Redar jo je po svoji dolžnosti pozval, naj gre z njim, in ker se ženska ni pokorila, jo je prijel za roko, da jo odpelje. V tem je prišel drug redar in novinec povedal, da je žena znana blazna beračica, na kar jo je novinec izpustil. To je vse. Čitatelji iz tega lahko spoznajo, kako pretirano je vse, kar poroča rečen židovski list, čegar dopisnik je najbrž eden tistih židovskih krošnjarjev, kateri sovražijo ljubljansko policijo iz vsega srca, ker jim gleda preveč na prate!

— (Osebna vest.) Poštni koncipist g. Karol Czarda je imenovan preglednikom poštne in brzojavne urade v revizijskem okraju št. 2, obsežajočemu politične okraje Litija, Kočevje, Krško, Novo mesto in Črnomelj.

— (Stavbena delavnost I. 1896.) Glasom uradnih izkazov je bilo I. 1896. v celih Kranjski deželi zidanih 657 novih poslopij, mimo teh pa je bilo izvršenih še 171 prezidav, 118 dozidav, 10 zgradb se je dovršilo, 120 poslopij pa je bilo adaptiranih. V Ljubljani je bilo novih zgradb 43, prezidav 5, dozidav 18, izvršeno je bilo jedno poslopje, adaptacij pa je bilo 51.

— (Iz Vač) se nam piše: Trg Vače je sicer izmed najmanjših na Kranjskem, vendar je znamenit radi izkopanin, ki so se našle v bližnji okolici, saj je samo za neko situlo, ki jo hrani deželni muzej, ponujal Rothschild dvajset tisoč gold., dičijo pa še dvornim in več drugih muzejev in zasebnih zbirk, posebno mnogo in lepih ima knez Windischgrätz. Trg leži visoko nad Savo, a dasi je lega prijazna, prav planinska, in je ta sploh prav prijetno, vendar vidimo le redko kdaj kakšnega tujca. Kdor je bil kdaj tu, si je pač zapomnil cesto mej Litijo in Vačami, posebno oni „piklec“ do Hotiča in če se je vozil, je Boga hvalil, da je došel zdrav v dolino, pa tudi sklenil, da na Vače ne pojde več po taki cesti z vorom. Cestni odbor je sicer vrlo skrbel za popravo okr. ceste, a vsak manjši naliv je odrl strme klanjce tako, da se je moglo gori le z velikim trudom, a doli z največjo nevarnostjo voziti. Uvidel je to načelnik cestnega odbora, gosp. Jeretin in delal leta in leta na to, da se zgradi na Vače cesta, podobna oni čez Bogenšperk, katera se je napravila tudi že za njegovega načelnštva. Da, temu možu se imamo zahvaliti, da imamo danes prvo polovico ceste že gotove, in da ho do zima že vsa izgotovljena. Sicer primanjkuje denarja, ker se bo za zgradbo veliko več potrošilo, kot je bilo proračunanega, radi tega, ki se je udiral, vendar upamo, da se dobi potrebni denar, in da se še letos cesta dokonča. V kratkem dobimo potem vožnjo pošto in žandarmerijsko postajo in s tem pridobi trg zopet veliko.

— (Iz ljutomerskega okraja) se nam piše 24. t. m.: Vaše poročilo o ukazu ljutomerskega okrajnega šolskega sveta glede izdelave konferenčnih elaboratov je treba toliko popolniti, da okrajni šolski svet ni direktno ukazal, pisati nemško, pač pa je dotično vprašanje formuliral samo v nemščini, drugo vprašanje pa v obeh deželnih jezikih, kakor se je do zdaj godilo glede vseh vprašanj. Vidi se, da se niso upali direktno ukazati, satoraj so stavili vprašanje samo nemško; lahko se namreč potem reče, da eventualne prestave tega prašanja v slovenščino niso avtentične, kar prisili učiteljstvo, to vprašanje nemško rešiti, kar je tudi volja avtorja, drugače bi ne bil stavljal tega vprašanja samo v nemščini, naslednje pa takoj v dveh jezikih. Naravnost se še ne upajo, a zato tembolj namigavajo.

— (Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) ima v sredo, dne 26. t. m. izredno zborovanje ob 6. uri zvečer. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Odborovo poročilo. 3. Volitev novega odbora. 4. Slučajnosti. Lokal: Društvena čitalnica. Brunnengasse 5.

— (Hrvatski klub biciklistov „Sokol“ v Zagrebu) zgradil je v Maksimiru pri Zagrebu svoje kolesarsko dirkališče in vežbališče, katero slavnostno odprli dne 27. maja t. l. Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“ dobil je vabilo k tej svečanosti in najbrže se je tudi udeležil. Vspored slavnosti razobeščen je v klubovi pisarni na ogled.

* (Veledušno volilo.) Bivši odvetnik in posestnik cukrarne v Črekvicah pri Litomišlu, dr. Fran Kadlčík je te dni umrl. V svoji oporoki je volil češkemu vseučilišču v Pragi 400.000 gl. v podporo čeških mest in čeških kmetovalcev pa 100.000 gl.

* (Ženski kongres) se je vršil minoli teden v Pragi. Udeležile so se ga večinoma učiteljice ter gospe in gospodične meščanskih krogov. Razpravljalo se je o razmerju poslov do gospodinje in sprejel predlog, naj se poselski red izpremeni tako, da bodo imele gospodinje večjo moč. Govorilo se je, kako naj bi se omejila prostitucija, in kako bi se pomoglo več žensk. Ta referat pa je bil iz napačne obzirnosti do prisotnih devic jako pomanjkljiv. Razpravljalo se je, kako se izrabljajo po tvornicah ženske moči, nu, tudi tu se ni dognalo ničesar pomembnega. Povdarjalo se pa je z veliko unemo: Žena ostani narodno-zavedna, govori naj kolikor možno vedno le materijski jezik, goji naj pri svoji toaleti narodni slog, tako tudi v pohištvo, pa opušča naj vsak pretirani luksuz, ki itak ne kaže o ukusu! Eleganca in finost obstoji v skromni priprostosti. Ženska naj si pridobi večjo stopinjo omika, da se ne bo zanimala le za nove mode, za zabave in — za kramljanje pri kavi, nego naj čita, kolikor le more, da se pouči vsaj o najvažnejših dnevnih vprašanjih! Nedostatna omika, duševna omejenost naših dam je kriva, da so močje najrajši mej seboj brez žensk. Kongres zato osobito priporoča, naj se bavijo dame z domačim slovstvom. Da se pečajo dame le z nemško literaturo, da izdajajo le za tuje knjige novce, da pa domačega slovstva ne poznajo in ne podpirajo, to nazivlja praški kongres — narodno izdajstvo! Marsikaj tega velja tudi za — Slovenke!

* (Senzacijonelna politična pravda) se je začela v Berlinu. Obtožen je bivši kriminalni komisar pl. Tausch, poleg njega pa sedi na zatožni klopi novinar pl. Lützow. Tausch je obtožen, da je v znani pravdi Leckert-Lützow po krivem prisegel. Obravnava bode zategadelj zanimiva, ker razkrije Tauschove politične spletke. Tausch je spletkaril na svojo roko in na vse strani ter spravljaj v liste razne uradne tajnosti in tajnosti cesarskega dvora. Sam je vselej padel na razne visoke osebe. Tausch je po listih razširjal mnenje, da ima nemški cesar raka v nčesu in da ni zdrave pameti, intrigiral je proti ministrom Kollerju in Marschallu ter dosegal, da je moral Koller odstopiti, sploh pa spletkaril tako premeteno, da so bili na cesarskem dvoru vedno veliki razpori. Kot priče so poklicani prvi nemški državniki. Zanimanje za to pravdo je seveda kolosalno.

Brzojavke.

Dunaj 25. maja. Adresni odsek je danes dognal svoja posvetovanja in tudi pri tretjem branju odobril načrt adresi, za katero se je zjediniła večina. Pred glasovanjem je grof Badeni v velepomembnem govoru pojasnil vladno stališče glede načel, katera razvija adresa. Rekel je, da stoji vladna stališča prestolnega govora, da pa ne vidi mej prestolnim ogovorom in mej adresno nobenega kontrasta. Velik utis je naredil Badeni, ko je prečital Giskrov načrt adresi, v kateri se je povdarjala historična samostalnost posamičnih kronovin, in rekel, da je tudi prestolni ogovor priznal avtonomistično načelo. Vlada hoče državni zbor razbremeniti in razširiti kompetenco deželnih zborov, njen namen ni, odpraviti ustavo, s tem pa neče reči, da bi se ustavljala predruženju ustave.

Dunaj 25. maja. Iz nemških okrajev na Češkem je dospela sem mnogoštevilna deputacija, da protestira proti jezikovnim naredbam. Ker se jej je namignilo, da je cesar na noben način ne vzprejme, je sklenila, da ne prosi za avdijencijo, kakor je nameravala.

Budimpešta 25. maja. Banffy ima jako težavno stališče v liberalni stranki, in najbrž odstopi, še predno se začne zopet pogajanja radi kvote. Stranka se nikakor neče ukloniti njegovi želji, naj se zviša kvota, dočim je bil on Badeniju obljubil, da to izposluje.

Atene 25. maja. Položaj je tu jako kritičen. Napoved, da se prestolonaslednik vrne v Atene, je obudila občno nevoljo. Vlada vzdržuje red le jako težko. Člani kraljevske rodbine se ne upajo iz kraljevske palače. Listi pravijo, da se tudi prestolonaslednik že dober teden ni upal, pokazati se vojakom, in da se pred njimi skriva.

Rim 25. maja. Iz neapoljske hiše najdenje je izginilo 900 otročičev. V to senzacionelno afero je zapletenih več posilancev.

Loterijske srečke 22. maja.

V Lincu:	61,	28,	88,	6,	21.
V Trstu:	22,	41,	14,	1,	66.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Maj	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
24.	9. zvečer	726.7	15.3	sl. jzah.	oblačno	
25.	7. zjutraj	727.3	12.9	sl. jzah.	megla	1.2
"	2. popol.	726.4	19.0	sr. jzah.	nevihta	

Srednja včerajšnja temperatura 15.4°, za 1.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 25. maja 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	glđ.	05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	15	"
Avstrijska zlata renta	122	"	80	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	85	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	40	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	85	"
Avstro-ogerske bančne delnice	953	"	—	"
Kreditne delnice	362	"	50	"
London vista	119	"	50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	60	"
30 mark	11	"	72	"
50 frankov	9	"	52	"
Italijanski bankovci	45	"	35	"
C. kr. cekini		"	65	"

Malo stanovanje

se odda (772—1)

v Gruberjevih ulicah št. 1.

Biljard

ne prestar in še dobro ohranjen, želi se kupiti za kavarno na deželi. — Natančneje pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (754—2)

Vzprejemem takoj

odvetniškega pisarja

veščega slovenskemu in nemškemu jeziku in popolno izurjenega v pisarniški manipulaciji.

Dr. J. Jamšek

(763—2) odvetnik v Litiji.

V hotelu „Pri slonu“.

Jutri v sredo, dne 26. maja

odslovni koncert s petjem

slovitega kvarteta neapolitanskega

Partenopeo.

Pele se bodo najnovejše operne točke in najnovejše neapolitanske pesni. (765—2)

Za mnogobrojni obisk prosi ravnateljstvo

Cavaliere Maestro Panzetta.

Začetek ob 8. uri. Vstopnina prosta.

Gospodu lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani si usoja Vašemu blagorodju naznanjati, da se je vposlana želodčna tinktura (Tinctura Rhei composita G. Piccoli) z dobrih vspehom vporabljala pri želodčnem in črevesnem kataru, kakor tudi pri jetrnih in žolčnih boleznih.

Bolnica usmiljenih bratov.

V Gradcu, 2. februarja 1897.

Provincijal

F. Emanuel Leitner,

(508—4) I. višji zdravnik.

Proda se radi selitve jako v ceno

„Ljubljanski Zvon“ l. 1882, 1884, 1885 in „Kres“ l. 1881, 1882, 1884, vsi letniki vezani in dobro ohranjeni. Kje? pove upravnštvo tega lista, kamor naj se pošiljajo tudi primerne ponudbe. (771)

Stanovanje

v I. nadstropju z 2 sobama, kuhinjo in shrambo, odda se s 1. avgustom za letno najemnino 120 glđ. — Naslov se izve pri upravnštvu „Slov. Naroda“.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. maja 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 12. uri 6 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec-Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 6 min. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijino varo, Heb, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 60 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Bregenc, Curih, Genova, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijino varo, Heb, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 46 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 8. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osonni vlak iz Lince, Bleda. — Ob 11. uri 30 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzeňa, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genova, Curiha, Bregence, Inmosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzeňa, Budejovice, Linca, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 3. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 3. uri 5 min. popoldne, ob 8. uri 60 min. zvečer, ob 10. uri 35 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. popoldne, ob 8. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 56 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Jedino pristen

BALZAM

(Tinctura balsamica) iz angelja varuha lekarnar in tovarne farmacevtskih izdelkov

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Po zdravstvenem oblastvu preiskano in ocenjeno.

Najstarejše, najreelnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, tolažeče prsne in pljučne boli, kre v želodec itd. za notranjo in vnanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim tobolecem, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarnar pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim manj vredno čim cenejše ponarejenj. Pazi naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko zgoraj stoječo! Ponarejalci in posnemovalci mojega jedinega pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarejenih, občinstvo slepih družih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuha lekarnar (Schutzengel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Cena franko za vsako poštno postajo na Avstro-Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti poprejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (57—20)

Pazi naj se vedno natančno na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Stanovanja

se oddajo s 1. avgustom t. l. na Poljanski cesti št. 72 (773—1)

in sicer: stanovanje št. 18 (2 sobi, kuhinja, jedilnica in drvarnica), št. 28 (soba, kuhinja in drvarnica), št. 33 (soba, kuhinja in drvarnica) št. 35 (soba).

V najem se dá 1. avgusta t. l. event. tudi prodaja

nova jednonadstropna hiša

v Ribnici, primerna za vsako trgovino. V omejenih hiši je sedaj lekarna. Pogoji se izvedo pri lastniku J. Lovšinu v Ribnici. (746—2)

Notarskega kandidata

tudi začetnika ali izvežbanega konceptienta, vzprejme takoj v svojo pisarno notar na Dolenskem. Stenograf ima prednost. — Ponudbe na upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (766—1)

Priporočam se vsem krčmarjem, posestnikom in drugim, koji več vina potrebujejo. Podpisani imam

jako dobro črno vino

cenejše in dražje. Pošiljal bi ga v svojih posodah od 60 do 300 litrov. Liter vina je po 16, 18, 22 in 26 kr. a. v.

(651—14)

Jurij Bole

posestnik v Pulju, Via Glovia št. 42.

Stanovanje

(770—1)

obstoječe iz treh sob, kuhinje, shrambe, drvarnice in jednega dela vrta, se odda s 1. avgustom t. l. v domobranskih ulicah št. 9, nasproti domobranski vojašnici. Naslov v upravnštvo „Slov. Naroda“.

Tekom 50 let od prvih avtoritet kot najboljša ustna voda priznani

Anatherin

katero izdeluje dvorni zobozdravnik (437) dr. J. G. Popp na Dunaju. (19)

V steklenicah po glđ. 1.40, glđ. 1.— in glđ. —50 v vseh lekarnah, drogerijah in parfumerijah.

Na prodaj je iz proste roke

hiša

z gostilno in pekarijo

na dobrem mestu v Ljubljani (na Sv. Petra cesti št. 7).

Vsa hiša se dá eventuelno tudi v najem.

Istotam je na prodaj tudi (769—1)

lepa kočija.

Pojasniti daje Anton Avbel, posestnik in pekovski mojster, Sv. Petra cesta št. 7

Posestvo na prodaj!

V brežkem sodnijskem okraju je lepo veliko posestvo na prodaj; isto leži 12 kilometrov daleč od Brežic na okrajni cesti v Pišce in obsega 14 oralov njiv, 16 oralov travnikov, 11 oralov gozdov, 2 orala pašnikov, 2 orala z ameriško trto že popolnoma zasajenih vinogradov, krasno hišo, velikansko prostorno gospodarsko postopje in mlin — vse v najboljšem stanju.

O kupnini in plačilnih pogojih daje natančneje pojasniti: Dr. Gvidon Srebre, odvetnik v Brežicah. (760—1)

Št. 18.847.

Razglas.

(775—1)

Občinski svet deželne stolnega mesta Ljubljane sklenil je v svoji seji dne 18. t. m.,

da je v svrhu pokritja izvanrednih stroškov mestne občine ljubljanske pobirati od 1. januarja 1897. l. naprej od vseh štirih vrst direktnega davka 20% doklado.

To se v zmislu določila §. 43. obč. reda za deželno stolno mesto Ljubljano oznanja z dostavkom, da mora vsak, kdor misli, da se mu s tem sklepom godi krivica, vložiti svoje ugovore v 14 dneh, t. j. do dne 5. junija t. l., pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželne stolnega mesta Ljubljane

dne 22. maja 1897.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Št. 18.483.

Razglas.

(774)

V zmislu §. 28. obč. volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano daje se na znanje, da je občinski svet v svoji seji dne 18. maja t. l. vse letošnje dopolnilne volitve v občinski svet pripoznal veljavnimi.

Pri teh volitvah so bili za določbo treh let izvoljeni kot občinski svetovalci gospodje:

Gogola Ivan,
Hribar Fran,
Pavlin Fran,
Plantan Ivan,
dr. Starè Josip,

Škerjanec Ivan,
Velkaverh Ivan,
Žitnik Jernej in
Žužek Fran;

za določbo dveh let pa gosp. Grošelj Fran.

Magistrat deželne stolnega mesta Ljubljane

20. dan maja 1897.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.